

Any I

Castelló d'Empúries, 10 novembre de 1934

N.º 3

PORTANTVEU DELS «ESPLAIS»

A la nostra joventut

El dinamisme que avui vos impeleix, joves Esplaistes, la follia amb què regireu i enbaumeu l'ambient que vos rodeja, l'esclat de vitalitat que arreu escampeu són ben dignes d'elogi, mereixen una recompensa. Quina deu ésser aquesta? Cabals i més cabals per a donar més gran empenta a l'obra? Millor que hi siguin, però no n'hi ha prou d'això. La pública aclamació, els aplaudiments que s'escapen tot sovint dels qui admiren la vostra actuació? Benvinguts siguin, deveu agrair-los, però tantost els percebeixen les vostres oïdes ja s'esvaeixen i poca cosa en resta. La vostra pròpia satisfacció i contentament interior quan haveu obrat segons les normes dictades pel vostre recte juí? Això serà, si voleu, un estímul per a sobreposar-vos a la natural apatia que tots patim davant un sacrifici, però no serà la recompensa total que mereixeu per la vostra actuació. Quina pot ésser doncs aquesta recompensa tan cobejada? Teniu-la aquí.

Una tendra brotada de fondo optimisme, una bona collita d'intens companyerisme i per damunt de tot un ideal assolit en ben poc temps.

El pagès sua i s'escarrassa tombant i regirant la terra per a colgar-hi la sement que li costa un ull de la cara, com es diu vulgarment, a voltes hi esmerça tots els seus cabals en aquest afer. I quina és després la recompensa? Uns graners plens de bé de Déu que són la seva felicitat i el bon viure de la família. Qui treballa menja, qui de jove s'aprofita té la vellesa feliç, amb l'ànima plena d'una joventut eterna.

FORMENT.